

Sborový list

sboru Církve bratrské v Hradci Králové

Spatříme ho

„Naše dny na zemi jsou jako stín.“ 1 Pa 29, 15

C. S. Lewis kdysi poznamenal, že tento život je jenom „krajinou stínů“ ve srovnání se slávou, která má přijít. I kdybychom vedli ten nejlepší život, bude to stále jenom stín nebe.

Znamená to tedy, že se k tomuto světu obrátíme zády a nebudeme mít nic společného s jeho radostmi? Ne nezbytně. Někdy (jak uvádí Lewis) jsou dobré věci, které nám Bůh dává, předzvěstí, náznakem toho, co přijde. Zakoušíme radost v manželství a zároveň víme, že je to jen závdavek mnohem větší radosti: nebeské svatby Beránkovy (Zj 19, 9). Užíváme si krás Božího stvoření a zároveň víme, že je to závdavek mnohem větší krásy; nebeské slávy (Zj 21, 23).

Užívejte si dobrých věcí, které vám Bůh dává. Ale nezaměstnávejte se přespříliš „vůní růží“! Bible nám připomíná: „Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél!“ (Jk 1, 17). A každý z jeho dobrých darů by nám měl připomínat slávu, která přijde!

Převzato z knihy B. Grahama – *Naděje pro každý den*

Umění být netolerantní

Významný představitel moderního liberalismu sir Karl Popper napsal následující varování: „Rozšíříme-li neomezenou toleranci i na ty netolerantní, nejsme připraveni bránit tolerantní společnost před útokem netolerantních, ti tolerantní budou zničeni a tolerance s nimi“. B. Kuras k tomu dodává, že si musíme na záchranu tolerance vyhradit „právo netolerovat netolerantnost“. Historie nás totiž učí, že v bezbřehé toleranci vítězí i početně malá skupina všeho odhodlaných totalitaristů, kteří si s nějakou tolerancí hlavu nelámou a místo toho vám obrazně nebo i doslova zlámou vaz. A ještě jeden citát, tentokrát od spisovatele T. Manna: „Tolerance se stává zločinem, jestliže napomáhá zlu“.

Trochu zemitěji to vystihl rabín J. Sacks: „Abyste mohli s nepřítelem diskutovat, musíte zůstat naživu“. Dovolil bych si k tomu dodat, že vás nemusí zabít fyzicky, ale třeba profesně.

Jako vše ušlechtilé, i tolerance se dá zneužít. Absolutní tolerance a s ní související svoboda totiž v konečném důsledku dává svo-

Z hlubokosti

I
*Buď vůle Tvá
(Mat 6, 10).*

Úzkost duše zámlkami
vzdychá – Ozvi se mi
povodněmi ticha.

Zákal smrti jara vidět brání –
Promni oči jassem věčných
strání.

Vůle křídly o mříž bije. – Pane,
obrat' na ni Tvář svou
z Getsemane!

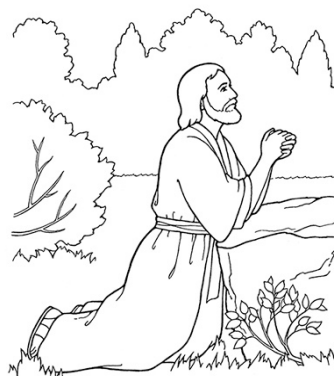
II
*V světle Tvém světlo vidíme
(Žalm 36, 10).*

Vpád Světla srdce do zornic –
Krom Tebe nikde nikdo nic.
V prach rozmělněná sláva sil,
v tmě na bezcestí ztracen cíl.

Já JSEM – a v rumech temna
hráz, jíl v jílu stojí bez okras. –
Kde palmy? – Hlavou v popelu
jen cestu Tobě vystelu.

Pán Bůh a Bůh můj!

Maria Rafajová

bodou i tomu, co jí chce zničit a tím nakonec sama sebe ničí. V posledních letech jsme svědky tohoto fenoménu na mnoha místech Evropy a v západní civilizaci. Pokud se nejedná o úplné extrém, jedná se o strach nebo nechuť pojmenovávat zlo zlem nebo vynášet jakékoliv hodnotící soudy, které se týkají morálky a etiky. Jenže jak kdosi řekl: „Dekadentní civilizace, která se jaksi programově brání nazývat perverze perverzemi, a která se schovává za nesignifikantní zvěsty o tom, že všechny názory mají stejný nárok na existenci, protože všichni lidé jsou si přece rovni, a protože musíme být tolerantní, už nenajde sílu k obnově sebe sama“.

Abychom uhájili společnost, kde je jednou z vysokých hodnot tolerance, musíme se někdy stát netolerantní. Netolerantní vůči zlu, násilí, ponižování, šikaně, lžím atd. Zároveň budeme muset mít někdy odvahu tyto a další vlastnosti pojmenovat (žel, někdy to už odvahu chce) a bránit se těm, kdo je šíří. Toto ale v relativismem rozbředlé společnosti není úplně snadné.

Určitý paradox „být netolerantní abych uhájil toleranci“ platí jak ve společnosti obecně, tak v jakémkoli lidském společenství církev nevyjímaje. Problém je v tom, že netolerantním lidem někdy nechybí sebejistota, asertivita, sebevědomí, nemusí jim chybět ani vzdělání, dokáží se velmi rychle ozvat a někdy i rozdat rány, zvláště když mají pocit, že bojují za „svatou věc“. A než se někdo ozve, může být pozdě...

Převzato z blogu D. Nováka

Mnozí církevní vedoucí vidí na Ukrajině duchovní probuzení

V neděli ráno církve na Ukrajině vítají nové příchozí. I ve všední dny přichází na večerní modlitby více lidí. Nastává dva roky po ruské invazi evangelikální probuzení? Nebo se nejedná o probuzení? Mnozí protestantské vedoucí vidí větší duchovní potřebu.

„Kde začít?“ ptá se Jurij Kulavčiv, ředitel pro zahraniční záležitosti *Ukrajinské letniční církve* na Ukrajině. Je na cestě z Varšavy do svého rodného Kyjeva. V telefonickém rozhovoru se dělí o statistiky obrovského růstu. „Vidíme, že se nechává pokřtít více lidí než před covidem. A to nejen na západní Ukrajině, ale také na východě.“

Také zakládání církví pokračuje i v době války. „Dokonce i v Charkovské oblasti na východě jsme v roce 2023 založili sedmáct nových sborů. Je to stejný model, jaký vidíme na střední Ukrajině. Také v Buči jsme v loňském roce založili tři nové sbory,“ dodává.

Lidé se do kostela doslova chodí schovávat, říká kyjevský evangelický pastor Anatolij Rajčynec, který je zároveň generálním tajemníkem *Ukrajinské biblické společnosti*. „Když je poplach, někteří lidé jdou do kostela místo do protiatomového krytu. Ne proto, že kostel má pevnou budovu, ale proto, že je to místo, kterému lidé důvěřují.“

Mnoho rodin přichází pouze s matkou. „Otec je na frontě. To je pro nás realita v době války. Ale matka přichází v neděli a také ve všední dny na večerní modlitbu. Vidím to v Kyjevě

ve svém kostele. Ale totéž jsem viděl i ve Lvově na západě.“

Ne ve všech církvích je vidět rostoucí počet lidí. Oleksij Blyzniuk, učitel praktické teologie na *Evangelikálním reformovaném semináři Ukrajiny* (ERSU), nepotvrzuje obraz, který podávají jiní. „Viděli jsme, že se obrátilo několik dalších lidí. Válka určitě otevřela lidská srdce více než v normálních dobách. Něco se změnilo, to je jasné. To je normální proces, ne duchovní. Ale nevidím v tom žádné probuzení.“

Pro Blizňuka je obtížné mluvit za frontové oblasti, protože sídlí v hlavním městě Kyjevě. Pastorem, který může mluvit spíše o jihu, je Dmytro Levyckij, pastor *Skotské svobodné presbyteriánské církve* v Oděse. „Počet lidí, kteří zemi opustili, je vyšší než počet nově příchozích. Měli jsme dvanáct členů, z nichž osm odešlo. Ale duchovní rozhovor se dostal na vyšší úroveň. Lidé jsou nyní, během války, citlivější na to, jak žít život podobný Kristu.“

Igor Bandura, místopředseda *Celoukrajinského svazu sdružení evangelických křesťanů -baptistů*, tento nárůst potvrzuje. „Vidíme obrovský zájem o baptistické sbory. Je zde větší otevřenost vůči evangeliu. A přibylo také křtů.“

V roce 2022 napočítal *Svaz baptistů* více než 3 000 křtů. Počet za rok 2023 Bandura zatím nezná, ale „mám pocit, že by to mohlo být ještě více. Nyní je tu jiná dynamika.“

V roce 2020 bylo na Ukrajině 2300 baptistických sborů se 123 000 členy. Z toho 110 sborů zaniklo kvůli okupaci Ruskem. „Ale založili jsme 50 nových sborů. Do armády jsme vyslali 500 pastorů, z nichž 100 slouží jako

kaplani. Po invazi jsme vysvětili 200 nových pastorů. Místní církve potřebují služebníky, aby mohly čelit velkým výzvám, které s sebou přináší příchod mnoha uprchlíků.“

Nově příchozí

Pozoruhodné je, že nově příchozí stále přicházejí na bohoslužby. „Místo aby seděli na pohovce před televizí, přicházejí lidé do kostela. Ukazuje to, že váš život se může změnit díky Pánově milosti. Vidím také, že mnozí z nich se zapojují do práce sboru. To je čas sklizně. To přináší velkou radost.“

Kulakevič samozřejmě neví, jak to bude v dlouhodobém horizontu. „Válka ještě neskončila. Jsme stále uprostřed ní. Jediné, co teď vidíme, je, že přicházejí noví lidé.“

Církev se velmi aktivně podílí na uspokojování humanitárních potřeb. „Máme mnoho vnitřně vysídlených osob. Tito vnitřně vysídlení lidé musí začínat od nuly. Církev jsou připraveny tyto lidi socializovat na novém místě.“

Také podél frontové linie je církev aktivní v humanitárních záležitostech. „Jakmile armáda odejde, jdou tam naši diakoni, aby lidem pomohli“.

Duchovní potřeba

Jurij Kulakevič vidí mezi Ukrajinci během války „hlubokou duchovní potřebu“. „Slyším to od letničních, ale také od pravoslavných kněží a dalších.“

Kromě duchovních otázek jsou tu i emoce a traumata. „Máme skupiny pro emocionální pod-

poru. Ne každý potřebuje psychologickou pomoc. Drobné rozhovory s křesťany mohou přinést mnoho dobrého.“

Rajčynec vedl dole v protiatomovém krytu několik duchovních rozhovorů. „Lidé si kladou duchovní otázky. Když se mi něco stane, co potom? To je otázka, kterou si klade mnoho lidí. S některými z nich jsem se modlil.“

Distribuce

Za 23 měsíců po ruské invazi rozdala *Ukrajinská biblická společnost* 975 000 Biblí, říká generální tajemník Rajčynec. „V naší kanceláři je to jako v pekárně. Pasteri si přicházejí pro nové materiály, stejně jako lidé pro čerstvý chléb. Pro Bible pro frontovou linii si chodí také dobrovolníci.“

Většina rozdaných Biblí je nový ekumenický překlad, který byl představen v Sofijské katedrále v Kyjevě v roce 2023. „Ty se používají ve všech denominacích,“ říká Igor Bandura z *Baptistické unie*.

Po začátku války 24. února 2022 rozdalo 1800 letničních církví 1,5 milionu nových svědectví. Kulakevič: „Lidé k nám přicházejí a říkají, že potřebují evangelium. To jim dáváme společně s potravinovým balíčkem. Jejich duchovní hlad je větší než zájem o potravinový balíček. Povzbudíme všechny církve, aby je oslovily.“

Církev obvykle dává kompletní Bibli – se Starým i Novým zákonem – pouze nově pokřtěným věřícím. „Jinak by to bylo příliš drahé.“

Rajčynec se setkal s vojákem, který přijal Boží slovo na frontě.

„Poděkoval mi za to. Předtím nebyl věřící. Ale díky četbě Bible se stal křesťanem. Ve věku asi 57 let si začal klást otázky týkající se víry.“

Svobodní presbyteriáni v Oděse zaznamenali úbytek literární osvěty. „Před invazí jsme hodně rozdávali ve východních oblastech, na Krymu a v Rusku. Bylo tam mnoho aktivních protestantských církví – všechny od nás odříznuté. Přivezli jsme jim několik set Biblí a katechismů. Ale to všechno drasticky padlo na desítky. Stále jsme aktivní v okolí Oděsy, v Moldavsku a Rumunsku.“

Křesťané odvádějí skvělou práci

„Mluvím o probuzení,“ říká Anatolij Rajčynec z *Biblické společnosti*. „Ale to je jen slovo. Vidíme, že se dějí nové věci, to je hlavní.“

Bandura říká, že nejde o probuzení, jak by ho rádi viděli Anglosasové. „V Anglii a Americe proběhla v minulých stoletích obrovská probuzení. To se odehrálo v mnohem větším měřítku než toto. Ale rozhodně se jedná o duchovní změnu.“

Jsou sbory schopny pojmout rostoucí stádo? Kulakevič říká: „Musíme přivést nové duchovní pro žně. To je jasné. Proto musí naše semináře usilovně pracovat, aby to zajistily. Nepotřebujeme je jen pro nové lidi. Ale také proto, že jsme ztratili 2000 našich vedoucích pro armádu, z nichž někteří tam slouží jako kaplani. Samozřejmě se snažíme s armádou vyjednávat, abychom si udrželi naše lidi.“

Rajčynec tvrdí, že křesťané „odvádějí skvělou práci“. „Církev jsou šampióny humanitární

pomoci. Mnohé semináře se zabývají tím, že pro ni připravují pastory a jáhny. Válka tuto práci nezastavuje, právě naopak."

Převzato z webu krestandnes.cz

Zasáhnout evangeliem nezasažené národy - Somálsko

Ačkoli je v Somálsku evangelizace přísně zakázána, překážky bránící zvěstování evangelia se postupně odstraňují.

Za zavřenými dveřmi

V Somálsku je téměř nemožné, aby se křesťané sešli na bohoslužbě. Místo toho se modlí tajně. Organizace Open Doors, která monitoruje pronásledované křesťany, zařadila Somálsko na druhé místo svého seznamu zemí, kde věřící čelí největšímu pronásledování.

Somálci čelí silnému společenskému tlaku, aby dodržovali sunnitské islámské zvyky. Opuštění islámu je považováno za zradu, což často vede k násilí, uvádí Open Doors. V posledních letech se islámští bojovníci stále více zaměřují na pronásledování křesťanů, což zvyšuje napětí.

Portál [Evangelical Focus informuje](#), že v sedmnáctimilionovém Somálsku žije podle odhadů jen několik stovek křesťanů. I když je stále obtížné oslovit tyto věřící biblickou výživou prostřednictvím tradičních misí, je možné je oslovit prostřednictvím médií.

Rozhlas a digitální média jsou

účinnou cestou, jak Somálcům zprostředkovat Boží pravdu, ale toto úsilí musí být vykoupeno modlitbou. „Neboť nebojujeme proti krvi a tělu, ale proti knížectvím, proti mocnostem, proti vládcům temnoty tohoto světa“ (Efezským 6,12).

TWR (Trans World Radio) vysílá každý týden celkem 189 hodin pořadů v somálsčině, přičemž 2,5 hodiny vysílání jsou v určitém čase dostupné posluchačům v Somálsku. Tyto programy vysílané z vysílače v Eswatini slouží jako skryté útočiště pro několik věřících v Somálsku, kteří je poslouchají v tajnosti.

O existenci duchovních pevností temnoty svědčí příběh Somálky Naly, která byla zbita a zavřena poté, co odevzdala svůj život Ježíši. Její příběh, který zaznamenala organizace Open Doors, je svědectvím o Boží věrnosti během nebezpečí, kterým prošla. „Jednoho dne jsem na YouTube narazila na kanál somálských následovníků Ježíše a začala jsem s nimi chatovat,“ vypráví. „Poprvé v životě jsem pocítila pokoj ve svém srdci. Moje rodina nic netušila... nebo jsem si to alespoň myslela.“

Poté, co od rodiny čelila obtěžování a bití, se Nale podařilo uprchnout ze země a vzdává Bohu chválu za to, že jí pomohl utéct.

Převzato z webu krestandnes.cz

Občerstvovací koutek

Milé sestry a bratři,

jak jistě víte, už nějakou dobu

funguje po nedělním shromáždění občerstvovací koutek aneb káva, čaj a někdy (často) i něco k snědku, jistě jste tam už někdy zavítali. Budeme rádi, když budete znát „biblickou filozofii“, na které stojí tato služba.

Církev je společenství lidí, kteří spolu tráví čas. Nejdůležitější částí života církve je společná bohoslužba. Je to místo kde se křesťané setkávají, aby společně uctívali Boha, ať už ve společném zpěvu nebo při naslouchání kázání a modlitbě. Bohoslužby ale nekončí závěrečnou písní. Na mnoha místech v Písmu jsou křesťané vybízeni k tomu, aby se navzájem napomínali a povzbuzovali ve víře. To mimo jiné znamená, že si prokazujeme lásku a máme zájem jeden o druhého. Čas po shromáždění je skvělý prostor pro rozhovory se sestrami a bratry nebo s lidmi, se kterými se ještě neznáme. Cílem služby je právě podpořit prostředí, ve kterém je příjemné se zdržet a pobýt spolu.

Do této služby se můžete zapojit i vy. Nemusíte disponovat barietickým uměním ani jinými speciálními schopnostmi, stačí vaše touha tímto způsobem posloužit druhým.

Pro více informací se můžete obrátit na nás.

Vaši Filip a Káťa Hračtí

Výpis z jednání staršovstva, 5. 3. 2024

Starší zahájili jednání společným studiem biblického textu Filipským 3,10-21. V rozhovorech o budoucnosti sboru, které vedeme, o tom, po jaké církvi toužíme, nesmíme ztratit

to základní - být uchvázeni Kristem! Pokud se nám ztratí Kristus, stavěli bychom na jiném základu.

Starší se ohlédli za dvěma kulatými stoly, které dosud proběhly. Jsme vděční za tento formát společných rozhovorů, za angažovanost velkého počtu lidí, za tvůrčí atmosféru a duchovní zážitky. Je pro nás důležité, aby rozhovory nad tématem vize a směřování sboru pokračovaly dál, sejdeme se tedy 21.4. po shromáždění. Před setkáním budou nabídnuty otázky, nad kterými je možné přemýšlet dopředu a kterým se pak budeme věnovat na setkání. Z prvního kulatého stolu vyvstává otázka, jak inspirovat sbor k modlitbám během nedělních shromáždění. Starší vedli rozhovor nad různými formami modliteb a shodli se, že občas nabídnou sboru tématické modlitby po chvalách nebo modlitební skupiny. Uvědomujeme si důležitost modliteb.

Starší se věnovali mapování sborových aktivit a služeb z misijního hlediska. Proběhly modlitby za vedoucí služeb, za bohatství a rozmanitost, kterou Pán církve dal tomuto sboru. Byla vyjádřena touha po nových vedoucích, nových službách.

Vznikne skupinka biblického studia určená především novým lidem ve sboru, kterou povedou manželé Hračtí.

Starší se věnovali pastoračním záležitostem a novým lidem, kteří se objevují na shromážděních.

Staršovstvo bylo seznámeno s průběhem přípravy cesty

vedoucích mládeže a kazatele do Arizony. Cesta proběhne v první polovině října a má za cíl nabídnout vedoucím duchovní inspiraci a rozšířit jejich pohled na Boží království. Cesta je hrazena z velké části díky účelovým sponzorským darům.

Staršovstvo vyjádřilo souhlas s připojením teplovodní přípojky, která bude v tomto roce napojena na sborovou budovu z ulice Zieglerova. Budeme muset strpět stavební práce před budovou a s tím spojenou omezenou dostupností.

Matuš Kušnír

Misie v Malawi

Jako křesťané jsme Bibli vybízení, abychom šli do celého světa a kázali evangelium. Jednoduše se to řekne, ale pro každého z nás to může znamenat něco jiného. Vnímáme, že každý nemůže někam cestovat a stěhovat se na misii. Někdy jsme prostě těmi „misionáři“ ve své vesnici či na svém pracovišti. Každý z nás máme také svá obdarování a povolání. Dlouhá léta jsem měl dojem, že vím, co mám dělat a kde mě Ježíš chce mít. Žil jsem s rodinou v malé moravské vesničce a netušil, co si Pán Bůh pro mě připravil.

Začátkem roku 2014 jsem byl požádán ředitelem jedné misijní organizace, zda bych se neujal vedení týmu do Tanzanie do Masajské stepi, kde bylo třeba vybudovat další třídu pro základní školu. I když jsem byl překvapený, vzal jsem tuto nabídku jako výzvu a začal dávat dohromady svůj tým.

A tak se stalo, že v červenci toho roku vyrazili čtyři muži do neznáma. Po příletu do Afriky se před námi otevřel nový svět. Bylo to zcela něco jiného, než jsem do té doby znal. Ano, Afriku jsem viděl v televizi mnohokrát, ale cítit ji na vlastní kůži a zakoušet to všechno kolem, bylo zcela něco nového, nepopsatelného. Mnohé fascinuje vidět divoká zvířata jako jsou zebry či žirafy a mnohá další nám neznámá stvoření. Ale pro mne bylo nejkrásnější být uprostřed masajských vesnic a vidět obyčejný život obyčejných lidí. Tehdy jsem považoval svou první misijní cestu za jednorázový výlet – jako pěknou dovolenou s určitým adrenalinem.

Když rok na to, přišel onen ředitel znovu s tím, že se v Zambii dozvěděli o výborném týmu v masajské stepi, který by také rádi měli, neváhal jsem a svolal znovu svůj tým a vyrazili jsme opět do nitra Afriky. Po příletu do Lusaky jsem měl zvláštní zážitek, na který se nedá zapomenout. Když jsem nasedal na letišti do auta, které nás odváželo do misijní stanice, prožil jsem jednu myšlenku – jsem opět doma. Bylo to zvláštní, ale od té chvíle jsem bral Afriku jako můj druhý domov. Něco mě k tomuto kontinentu začalo přitahovat. Říká se, že jednou Afrika, navždy Afrika. Od té doby bylo opět několik výjezdů do Tanzanie, stavěli jsme i v Jižním Súdánu, kde probíhala občanská válka a zbraně byly všude kolem nás. A i přesto jsem vnímal to samé.

V posledních letech je mým hlavním cílem Malawi. Tento projekt vznikl zcela nezávisle na těch předchozích. V roce 2017 jsem měl za sebou několik výjezdů a celkem dost zkušeností, když mi přišel email právě z Ma-

lawi. Muž, který se představil jako Keyason Manjolo, se nějak dozvěděl, že jsem křesťan a pomáhám v Africe. Po nějaké době emailové komunikace jsem se rozhodl, že se tam podívám. Vůbec jsem netušil, kam vlastně letím a co tam budu dělat. Po příletu jsem byl přepraven do vesnice Chapananga, kde se v té době starali o 50 sirotků. Byla to velmi zajímavá zkušenost. Následující rok jsem vyrazil do této země znovu a pak znovu a zase znovu. A abychom mohli tuto činnost rozvíjet, sešlo se nás několik, kteří mají srdce pro tuto práci a také se zamilovali do Afriky, a založili jsme spolek Chapananga. Někdy máme jeden výjezd ročně, jindy to jsou dvě návštěvy. Postupně se průběh našeho výjezdu ustálil. Objíždíme tři až čtyři různá místa, kde povzbuzujeme místní věřící skrze kázání a vyučování. Současně sebou vozíme různou materiální pomoc. Občas dostaneme od někoho starší, ale funkční telefon, jindy vezeme

několik autolékárniček a poslední dobou vozíme stovky použitých, ale funkčních brýlí. A právě brýle se staly poslední dobou, kromě kázání a vyučování, hlavní náplní naší práce. Během dne se sejde celá vesnice a mnohdy přichází i lidé z širšího okolí a my kontrolujeme jejich oči a pak dle zjištění dáváme vhodné brýle. Místní církev využívá tohoto shromáždění lidí k tomu, aby zvala na bohoslužby, které probíhají každý večer. Malawská církev mě uchvátila svými písněmi a tanci. Je to nádherný zážitek je poslouchat a také se občas přidat k jejich „uctívání“. Bohoslužba proto trvá klidně i několik hodin. Písně a tance mají velmi důležitou roli v jejich duchovním životě. Miluji jejich spontánnost a bezprostřednost s jakou do chval a uctívání vstupují. A nejkrásnější „chvály“ jsou ty bez aparatury, jen s bubínky. Ano, i do Afriky dorazila technika. Bohužel ne ta kvalitní, a tak mám dojem, že právě zesilovače

a mikrofony působí rušivě na ty krásné a staletými prověřené písně, které zní úchvatně. Ale to je život. I v Malawi chce jít mládež s dobou a mít něco nového. Je to přirozené.

Život v této zemi ale není zcela jednoduchý. Především v části, kam jezdíme a kde pracujeme. Je to step až polopoušť a lidé zde zápasí s přírodními podmínkami. Často zde bývají záplavy, které nemilosrdně odplaví, co jim stojí v cestě – domy, zvířata... Nyní je naopak trápí sucho. Únor je obdobím dešťů, ale letos se nějak nedostavilo. Kukuřice schne a lidé se obávají o úrodu. Nicméně i přes tyto nepříjemnosti se naučili chválit Pána a důvěřovat mu.

Karel Fridrich

CB Jordán Pardubice

P.S. Nejbližší misijní výjezd do Malawi by měl proběhnout v termínu 16. - 26. května 2024.

Přehled některých sborových akcí

- 17. 3. Kulatý stůl, téma: Stanice Jordán
- 21. 3. Kulatý stůl, téma: Finance sboru
- 24. 3. Formální členské shromáždění /po shromáždění/
- 28. 3. Velikonoce v Bibli a přednáška Radka Hejreta "Izrael ve válečném sevření"
- 29. 3. Velkopáteční setkání tří hradeckých církví s Večeří Páně /Církev bratrská, Element, Mozaika/
- 13. 4. Seminář o pastoraci /P. Raus/
- 20. 4. Setkání žen
- 21. 4. Kulatý stůl
- 4. 5. Manželský večer s Kašpárkovými
- 12. 5. Služba kapely SouZnění v rámci nedělního shromáždění
- 26. 5. Sborový den v Měníku
- 2. 6. Vděčnost za 100 let sborové budovy v rámci nedělního shromáždění
- 30. 6. - 6. 7. Pobyt mládeže
- 28. 7. – 3. 8. Letní tábor pro děti /Vranice/
- 10. 8. – 17. 8. English camp pro dospělé a rodiny s dětmi

Přehled modlitebních námětů

- směřování sboru v novém období
- nový misijní zápal a úsilí v oblasti sdílení evangelia a vedení lidí ke zralosti
- zdárný průběh kulatých stolů

Svoje dary na podporu sborových aktivit
můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800

QR platba:

Svoje dary na podporu misijních aktivit
K. Pohankové můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800, v. s. 682015

QR platba:

Všem ochotným dárcům děkujeme

Témata besídek v měsíci únoru

Datum	Malá besídka	Střední besídka	Velká besídka
3. 3.	Uzdravení hluchoněmého	Vděčnost za milost	Nehemjáš
10. 3.	Getsemane, zatčení Ježíše	Milost, která dává vítězství	Jeremjáš
17. 3.	Getsemane, zatčení Ježíše	Chválíme Pána za jeho milost	Pavel v Efezu
24. 3.	Pohřeb a zmrtnýchvstání	Ježíš odpouští svým nepřátelům	Cesta do Jeruzaléma
31. 3.	Pohřeb a zmrtnýchvstání	Kámen odvalen - Ježíš žije	Blahostavenství

Do tohoto čísla přispěli: Karel Fridrich, Filip a Katka Hračtí, Blanka Klimešová a Matuš Kušnir.

Redakce, jazyková a stylistická úprava: Kristýna Talášková

Grafické zpracování, sazba v programu QuarkXPress: M. Legát

Uzávěrka dalšího čísla 31. 3. 2024

Příspěvky posílejte na adresu: kristyna.talaskova@gmail.com

Datum	Den	Místo	Čas	Slovo	Poznámka	Narozeniny
1	Pá				16.00 - dorost 18.15 - mládež	Neumannová Alžběta
2	So					Pouchlá Sára
3	Ne	HK	10.00	M.Kušnír	Kulatý stůl - mladá generace	Polívková Dana
4	Po	Modl. setkání	6.00			Kolová Olga
5	Út				17.30 - staršovstvo	Caltová Gabriela
6	St					
7	Čt					
8	Pá				dorost - přespávačka 18.15 - mládež	Víková Hana
9	So					
10	Ne	HK	10.00	M.Kušnír	8.30 - zkouška pěv.sboru	
11	Po	Modl. setkání	6.00			
12	Út	Nechanice	18.30	M.Kušnír	9.00 - maminky	Kušnírová Karolína
13	St					
14	Čt					
15	Pá				16.00 - dorost 18.15 - mládež	Švojcgrová Hana Doležalová Jana
16	So					
17	Ne	HK	10.00	M.Kušnír	Kulatý stůl - Jordán	
		Hořice	14.00	M.Polívka		
18	Po	Modl. setkání	6.00			
19	Út					
20	St					
21	Čt				18.00 - kulatý stůl /finance/	
22	Pá				16.00 - dorost mládež - Houba	Pluhařová Alžběta
23	So				mládež - Houba	Talášková Kristýna
24	Ne	HK	10.00	L.Nyzio	Členské shromáždění	
25	Po	Modl. setkání	6.00			
26	Út	Nechanice	18.30		9.00 - maminky	
27	St	Opatovice	19.00			
28	Čt				17.30 - Velikonoce v Bibli a přednáška Izrael ve válečném sevření	
29	Pá	HK /muzeum/	18.00		Společná bohoslužba s Mozaikou, Elementem a VP	
30	So					Dvořáková Hana
31	Ne	HK	10.00	M.Kušnír		Neumannová Blanka